

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิตติวรรณ จันทร์ฤทธิ์. (2542). การใช้บริการการแพทย์แผนไทยในโรงพยาบาลชุมชนของ
ประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาบริหารสาธารณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
กรมการศึกษานอกโรงเรียน. (2543). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย.
กรมวิชาการ. (2536). คู่มือการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
_____. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.
กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
_____. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.
กาญจนา คุณารักษ์. (2540). หลักสูตรและการพัฒนา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: บำรุงสาสน์.
จ้อย แจ่มแจ้ง. (2548, 8 มกราคม). ประชาชนกลุ่มนวดไทยวัดบ้านดอนจังหวัดระยอง. สัมภาษณ์.
ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์อัสสัมชัญ.
พิศนา แยมมณี. (2544). วิทยาการด้านการคิด. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ
_____. (2545). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ:
นิชนเอดเวอร์ไทซิ่ง กรุ๊ป.
ธีรารัง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ: เอรวิณการพิมพ์
นิตยา บุตรศรี. (2542). การนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียน
ต้นแบบการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
อุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์และการศึกษาและพัฒนา
หลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นุชนาฏ คิ้วผึ้ง. (2545). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การนวดไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาหลักสูตรและการสอน,
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- นิรมล ศตวุฒิ. (2543). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นภัทร แสงดาว. (2538). อาชีพนวดแบบโบราณไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
บริษัท ดันอ้อ จำกัด.
- ปฐม นันทวงศ์ และไพโรจน์ คิ้วพิเศษ. (2543). หลักสูตรและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
สงขลา: สถาบันราชภัฏสงขลา.
- พงษ์พันธ์ แก้วปู่. (2545). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง งานจักสาน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พัชนี พงษ์สุภา. (2544). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง งานใบตองสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพบุลย์ คำริห์. (2545). การศึกษาหมอเส้น: การนวดพื้นบ้านอีสาน. กรุงเทพฯ:
โครงการวิจัยวัฒนธรรม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: พิงเกอร์
ปรีนแอนิเมเดีย.
- ภาวณี วรประคิษฐ์. (2549). การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม เรื่องการจัดการกับความ
เครียด สำหรับผู้สูงอายุของบ้านคลองปอ ตำบลแหลมงอบ อำเภอแหลมงอบ
จังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน,
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- มานพ ประภาษานนท์. (2543). นวดไทยสัมผัสบำบัดเพื่อสุขภาพ. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี
การพิมพ์.
- ยุพิน อสีกัน และกัญญา คีวีเศษ. (2544). คู่มืออบรมการนวดไทย (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ:
มูลนิธิแพทย์แผนไทยพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
กระทรวงสาธารณสุข.

- รัตติยา จินเดหา. (2539). การนวด. ปริญญาโทวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสรีรวิทยา, คณะกายภาพบำบัด, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). คำที่เขียนทับศัพท์จากภาษาต่างประเทศในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- รุจิรี ภู่อาระ. (2546). การพัฒนาหลักสูตร: ตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: บุ๊ค พอยท์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- _____. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช. (2542). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องสานต่อที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: เซ็นเตอร์ดีสคัฟเวอร์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วนิดา สังข์สังข์ธรรม. (2546). การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี. เรื่อง ผมสวยด้วยอัญชัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิมลรัตน์ จตุรนนท์. (2541). กระบวนการพัฒนาหลักสูตร ในการสัมมนาอาจารย์และเจ้าหน้าที่สายวิชาการ โรงเรียนตำรวจในสังกัดกองบัญชาการการศึกษาโรงแรมเวลดัม ออมทियอนบิช เมืองพัทยา ชลบุรี. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิภา แสนบัณฑิต. (2545). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง การปลูกบัวผัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรารณ พงนิเศษ. (2546). การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เรื่อง บางประกงท้องถิ่นของเรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชรินทร์ ดำรงสกุลชัย. (2547). การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการสาระดนตรีนาฏศิลป์และอาชีพในท้องถิ่น เรื่อง ระบายกรีดยาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วรุทัย ญาณะพันธ์. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมในการอนุรักษ์นาฏศิลป์พื้นบ้านภาคกลาง
ของนักศึกษา สาขาวิชาเอกนาฏศิลป์ สถาบันราชภัฏในเขตภาคกลาง. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

สัจจิต อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาลัทธิสูตร (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.

สถาบันศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา. (2547). กลุ่มอนุรักษ์การนวดไทย

วัดบ้านดอน จังหวัดระยอง. วันที่ค้นข้อมูล 1 ตุลาคม 2549. เข้าถึงได้จาก

http://www.siamculture.org_paipan40@yahoo.com.

สุทิสภา ปลื้มปีติวิริยะเวช. (2544). การนวดพื้นบ้านอีสาน: กรณีศึกษาอำเภอสุวรรณคูหา

จังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุนทร นำเรอราช. (2536). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร (พิมพ์ครั้งที่ 2).

ชลบุรี: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาลัทธิสูตร.

เชียงใหม่: The Knowledge Center.

สมคิด เจริญศิริ. (2545). การพัฒนาลัทธิสูตรสอนศึกษา กลุ่มการงานอาชีพและ

เทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง การทำเทียนเจล. วิทยานิพนธ์การศึกษา

มหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมบัติ คาปัญญา. (2538). ศิลปการนวดแบบไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ดวงกมล.

สมาคมแพทย์แผนโบราณแห่งประเทศไทย. (2529). คู่มือการนวดไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

แห่งชาติ.

สุรางค์ โล้วตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4) (ฉบับปรับปรุงแก้ไข).

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ว่องวานิช. (2547). การวัดทักษะการปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุดม เชยทิวังศ์. (2545). *หลักสูตรท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการเรียนรู้*.

กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

Beauchamp, G. A. (1981). *Curriculum Theory* (4 th ed.). Itasca Illinois: F.E. Peacock Publisher.

Good, C. V. (197.). *Dictionary of education*. New York: McGraw - Hill.

Nutravong Rungnapa. (2003). *School – based curriculum decision – making: A study of the Thailand reform # ?experiment*. Doctoral dissertation, Indiana University.

Ota, W. V. (1995). Curriculum development and cognitive style: Cultural competency in genetic counseling. *Dissertation Abstracts International*, 6(6), 2118-A.

Stake, R. E. (1967). The Countenance of education evaluation. *Teacher College Record*, 68(68), 523 - 540

Stuart, T. (2004). *Physical education, recreation and leisure in the Capital District*. Doctoral dissertation, State University of New York Empire State College.